

מחקרים שנערכו לאחרונה מוכיחים, כי ארה"ב נוקטת שלוש גישות בשיפור טיליה הנור כחיים, אשר נופלים ישר על המטרה וניתנים ליירוט על-ידי טיל נגד-טילים.

● האחת היא ראש-נפץ בריחמרון, בעל החקן המסוגל לשנות את מעופו בחלק האחרון של מסלול תעופתו ולחדור בתנועה מתברגת דרך האטמוספירה. תנועת הפיתול, הנמשכת 20-30 שניות, נועדת להתחמקת מטילי הגנה הנורים ישר כלפי מעלה.

● ראש-נפץ אחר פועל על עקרון הדאון. בהגיעו לאטמוספירה במרחק של עד 80 ק"מ מן היעד, הוא עובר את חלקו האחרון של המסלול בדאיה בזזית נמיכה, במטרה להפ- תיע את המגנים (מתכנתם של ראש-נפץ תמיד להאית בפגעם באטמוספירה, ומהירותם יורדת מהירות שיא של 27.000 קמ"ש לפחות מ-1.600 קמ"ש).

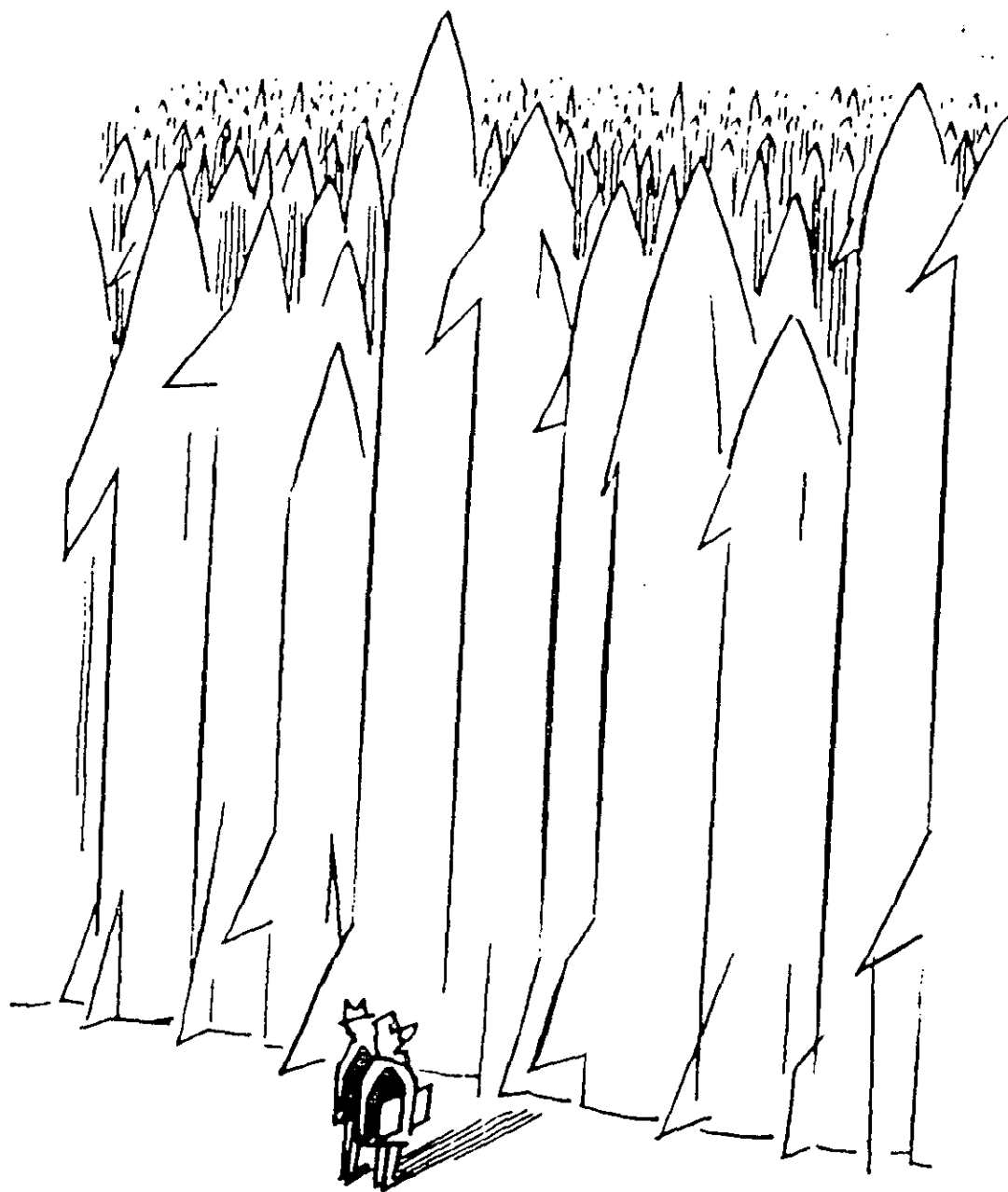
● ראש-נפץ שלישי נושא בחלקו האחורי מנוע רקטי, שאפשר להציתו כדי להגיע את הטיל אל המטרה במהירות של למעלה מ-8.000 קמ"ש. עובדה זו מפחיתה הרבה מה- זמן, שבו אפשר להכניס טיל נגד-טילים לפעולה.

מבין השלושה מועדף האחרון, כיון שהינו המדויק ביותר, על-כליפנים, טענים מדענים, כי אפשר להכניס מחשבים לסוגים האחרים, שכושר תמרינתם יותר גדול, ולהביא לכך, שגם הם יתבייתו על המטרה.

כן בונה ארה"ב מערכת מוטסת לבקרת הי- שיגור, בעזרתה אפשר יהיה לשגר טילי "מיניטמן" בין-יבשתיים על-ידי שליטה מ- רחוק ממטוס מדגם KC-135. הדבר נועד להבטיח מפני התקפת-פתע שתחסל את מרכזי הבקרה הקרקעיים.

כן מתכננים מערכת, שבאמצעותה אפשר יהיה להעביר פקודות לראש-נפץ תוך כדי מעופם בחלל, ולכונס למטרות אחרות לאחר שכבר ניתקו מן הטילים הנושאים אותם. מתכננים הדואגים לשרידותם של טילי ארה"ב חולמים על חבנית פריסתם בצוללות בלתי-מאוישות וכן על הסעתם בתמידות על סני הארץ. הם מסתמכים על טכנולוגיה חד- שה, המביאה עמה שיפירים מתמידים בציווד אלקטרוני ובציווד ההנע.

אין לשער, מתי יהא סיוכ התפתחות אלה. הטיל הבין-יבשתי עשוי להיות כל-יהנשק המוחלט, אומר אחד המדענים, "אולם אין עוד דבר כמו טיל בין-יבשתי מושלם וסופי".

מירון החימוש מוליד מפלצות טילים.

מירון החימוש הולך ומוליד בהדרגה משפחה חדשה של טילים גדולים יותר והרסניים יותר מאלה הקיימים.

חיל-האוויר של ארה"ב עומד לצייד תוך כמה חודשים את טילי ה-"מיניטמן" הבין- יבשתיים שלו בסוג חדש של ראש-נפץ "משופר" ביותר, כן מפותחים טילים בעלי מספר ראש-נפץ, המסוגלים לחמוק מפני טילים נגד-טילים.

את ראש-הנפץ ישאו טילים מדגם "מיניטמן 3" (טיל כבד יותר, בן הדור השלישי של הטילים) ו-"פוסידון" (שהוא טיל "פולאריס"

כבד ועצום יותר). שעל פיתוחם שוקדת עתה ארה"ב. מצפים כי ה-"פוסידון", ששיגור מ- צוללית, יוכנס לשירות בערך ב-1970. המתכננים מעיינים עתה בתכנית ל-טיל בעל יכולת ביצוע משופרת, שכפי שנמסר, "עשוי להתגלות כמפלצת במידיו וביכולת ההרס שלו".

המניע לכל מאמציה של ארה"ב ביטח זה הוא החשש, שברה"מ התקדמה התקדמות ניכרת בפיתוח טילים נגד-טילים. ארה"ב מתרכזת בפיתוח טילים חדשים ו- משוכללים יותר.